

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๐ /๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก
เขต ๑ เกี่ยวกับการสอบสวนเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์

: [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นข้าราชการครู
ค.ศ. ๒ โรงเรียน [REDACTED] เขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม
๒๕๕๐ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต ๑ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวน
ข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องเรียนกล่าวหา [REDACTED] ผู้อำนวยการโรงเรียน
[REDACTED] จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. ระเบียบการปฏิบัติงานในการสอบสวนเรื่องร้องเรียน
๒. หนังสือแต่งตั้งกรรมการสอบสวน
๓. คำให้การของ [REDACTED] และพยาน รวมถึงการตั้งประเด็นสอบ
๔. สรุปผลการพิจารณาในเรื่องร้องเรียนวินัยและแนวทางการแก้ปัญหา

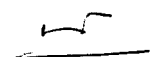
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๑/๒๑๖ ลง
วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ส่งข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔
ที่มีการปกปิดข้อความบางส่วนแก่ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒
และรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่า ในการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
เป็นการดำเนินการภายในของหน่วยงานเพื่อหาข้อเท็จจริง เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายใน
หน่วยงานของรัฐในการดำเนินการ และเพื่อความปลอดภัยแก่พยานจึงไม่เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕
วรรคหนึ่ง (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คำวินิจฉัย ที่ สค ๕๐ /๒๕๕๑

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต ๑ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องเรียนกล่าวหา [REDACTED] ผู้อำนวยการโรงเรียน [REDACTED] ว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการบริหารงานภายในโรงเรียน และไม่ให้เป็นธรรมแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา สำนักงานเขต ฯ ได้สอบสวนเรื่องร้องเรียนดังกล่าว แล้วมีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๔๑๐๑/๒๐๘ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ได้ตรวจสอบแล้วไม่ปรากฏหลักฐานหรือบุคคลใดชี้ชัดว่า [REDACTED] กระทำผิดวินัยแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ สำนักงานเขต ฯ ได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์จำนวน ๒ รายการ คือ รายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ ที่มีการปกปิดข้อความบางส่วน ผู้อุทธรณ์ตรวจดูข้อมูลข่าวสารที่ได้รับแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ มีข้อความกล่าวถึงผู้อุทธรณ์อันอาจทำให้ได้รับความเสียหายได้ จึงต้องการข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีการปกปิดข้อความ และได้อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวทั้งในส่วนที่ยังมิได้เปิดเผยและที่ได้เปิดเผยแล้วโดยปกปิดข้อความบางส่วนนั้นต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำนักงานเขต ฯ จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้วจึงไม่ต้องพิจารณา ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หากพิจารณามูลเหตุที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอประกอบกับข้อเท็จจริงที่ว่า เมื่อมีการร้องเรียนสำนักงานเขต ฯ ได้ออกคำสั่งที่ ๔๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และต่อมาได้มีคำสั่งให้ยุติเรื่องตามข้อเสนอของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง จึงไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้ใดแล้ว เป็นที่เข้าใจได้ว่าผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อสำนักงานเขต ฯ แม้ผู้อุทธรณ์จะใช้ถ้อยคำตามคำขอว่า “หนังสือแต่งตั้งกรรมการสอบสวน” ก็เห็นว่าจะเป็นความคลาดเคลื่อนของการใช้ถ้อยคำ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนและเป็นบุคลากรของสำนักงานเขต ฯ จึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับทราบข้อมูลดังกล่าว

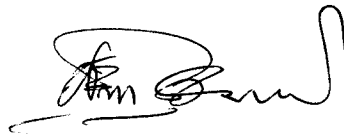
คำวินิจฉัย ที่ สค ๕๐ /๒๕๕๑

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ซึ่งสำนักงานเขต ฯ ได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว โดยปกปิดข้อความบางส่วน คณะกรรมการวินิจฉัย ฯ ได้ตรวจเอกสารที่สำนักงานเขต ฯ ส่งมา เพื่อประกอบการพิจารณา เปรียบเทียบกับข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขต ฯ ส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว พบว่าข้อความส่วนที่มีการปกปิดคือคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาและพยานบุคคลอื่นที่ได้ให้ถ้อยคำ ต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง การพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารนั้นหากหน่วยงานของรัฐ เห็นว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตาม มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้รู้ว่าเป็นบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่ต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและไม่กระทบกระเทือนถึงสาระสำคัญของการให้ถ้อยคำนั้น การปกปิดข้อความของสำนักงานเขต ฯ ทำให้เนื้อหาของข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ มีความไม่ต่อเนื่องกัน และขาดความเชื่อมโยงของข้อมูลที่สำนักงานเขต ฯ นำมาวินิจฉัยและมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง นอกจากนั้นยังมีข้อความบางส่วนที่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าทำให้ตนได้รับความเสียหาย จึงเห็นสมควรให้สำนักงานเขต ฯ ใช้ดุลพินิจอีกครั้งหนึ่ง แล้วเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดเฉพาะข้อความเท่าที่จำเป็นเพื่อไม่ให้รู้ว่าเป็นบุคคลใดเท่านั้น

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นการให้ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาและพยานบุคคลอื่นที่รู้เห็นเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่มีการร้องเรียน จึงไม่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เนื่องจากการบันทึกถ้อยคำดังกล่าวกระทำในลักษณะให้ผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้เขียนแล้วลงนามในบันทึก แม้จะเปิดเผยโดยให้ปกปิดชื่อและข้อความอื่นใดเพื่อไม่ให้รู้ว่าเป็นบุคคลใด ก็อาจรู้ถึงตัวบุคคลผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้ด้วยการพิจารณาจากลายมือเขียน ประกอบกับสำนักงานเขต ฯ ได้สรุปการให้ถ้อยคำของบุคคลดังกล่าวไว้ในข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๔ แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ นอกจากจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ให้ถ้อยคำตามความเห็นของสำนักงานเขต ฯ ยังอาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓

คำวินิจฉัย ที่ สค ๕๐ /๒๕๕๑

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก
เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ โดยให้ใช้ดุลพินิจปกปิดเฉพาะชื่อและ
ข้อความเท่าที่จำเป็นเพื่อไม่ให้รู้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นบุคคลใด แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนรายการที่ ๓ ให้ยก
อุทธรณ์

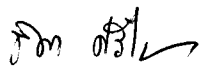
(ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ)

หัวหน้าคณะที่ ๒

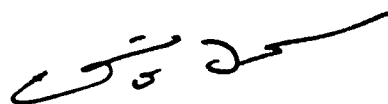
(พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย)

กรรมการ

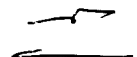
(นางธิดา ศรีไพพรรณ)

กรรมการ

(นายชัยรัตน์ มาประณีต)

กรรมการ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๕๐ /๒๕๕๑

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจจนิก)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ)

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๑